

Република Србија
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Београд
Ул. Устаничка бр. 29
К-По₂- 47/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

**СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОД
30. маја 2011. године**

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- **заменик тужиоца за ратне злочине Душан Кнежевић,**
- **оптужени Марић Вељко са**
- **браниоцем адв. Дозет Ђорђем.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можемо да одржимо главни претрес?

На сагласан предлог странака

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи.

Наставља се главни претрес.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је успостављена видео конференцијска веза са Жупанијским судом у Осијеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, да ли се чујемо Осијек?

СУДИЈА ЖУПАНИЈСКОГ СУДА У ОСИЈЕКУ МИРОСЛАВ РОЖАЦ: Добар дан, чујемо се. Реците којим редом желите сведоке да позовемо? Приступили су свих пет сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, нисмо чули пошто изгледа морамо да ставимо слушалице. Да ли можете да поновите?

СУДИЈА ЖУПАНИЈСКОГ СУДА У ОСИЈЕКУ МИРОСЛАВ РОЖАЦ: Добар дан колеге, судија Рожац Мирослав. Свих пет сведока је приступило по Вашем позиву. Реците само којим редом ћемо их позивати?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево првог ћемо Черни Дарка, па онда Франтал Иван, Мађерух Златко, Павић Зденко и Поспишил Иван. Јесте ли успели да запишете?

Судија Жупанијског суда у Осијеку МИРОСЛАВ РОЖАЦ: Черни, Франтал, Мађерух, Павић и Поспишил, је ли тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, Поспишил јесте, на крају.

Констатоваћемо само да су пред Жупанијским судом у Осијеку приступили сви позвани сведоци и то: Черни Дарко, Франтал Иван, Мађерух Златко, Павић Зденко и Поспишил Иван.

ИСПИТАЋЕ СЕ СВЕДОК ЧЕРНИ ДАРКО

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Сведок Черни Дарко?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Черни, узећемо Ваше личне податке, онда ћете се заклети, упозорићемо Вас као што то треба и онда ћете дати исказ, рећићемо на које околности сте данас позвани да сведочите. Черни Дарко, од оца? Име Вашег оца?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Владимир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша година рођења?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: 1967.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Иваново Село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Станујете на адреси?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Дарувар, Славик 18.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у сродству или у завади са окривљеним?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете окривљеног Марић Вељка?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте сведок у овом поступку, као сведок дужни сте да говорите истину, ништа не смете прећутати, давање лажног исказа представља кривично дело, једино нисте дужни да одговарате на она питања чијим би одговорима Вас или Ваше блиске сроднике изложили знатној материјалној штети, тешкој срамоти или кривичном гоњењу. Је ли то јасно?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Постоји текст заклетве, Ви понављајте за мном, ја ћу изговарати текст заклетве, па ћемо констатовати да сте положили заклетву. Заклињем се.

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему оном.

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Да ћу о свему оном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом будем питан.

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Што пред судом будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од оног што ми је познато.

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: И да ништа од оног што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Нећу прешутети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте овде позвани да сведочите на околности једног догађаја од 31.10.1991. године. То је био догађај у селу Раствовац. Да ли сте Ви већ давали исказ пред Жупанијским судом у Бјеловару?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате кад је то било?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Не сећам се датума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Давали сте једанпут исказ или више пута?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Једном чини ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једном, добро.

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Двапут, двапут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Двапут? Јесте ли били у српњу 2010. године пред истражним судијом?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Мислим да јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате на које околности сте давали исказ, да ли се сећате тога?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Везано за догађај од тог датума који сте навели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Против ког окривљеног, да ли знате?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Против господина Марића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам то било речено пре саслушања или сте то после сазнали?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Прије, прије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре саслушања? То је тај исказ који ми имамо, то је један исказ од 02. српња 2010. године, да ли остајете при том исказу?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Можете ли да нам сада испричате шта се догодило 31.10.1991. године у селу Раствовац или уопште та цела акција како је кренула, одакле сте пошли, с ким сте ишли и тако како већ иде? Изволите.

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Па тог јутра смо пошли из Ивановог Села, то је сусједно село и ујутро смо се сакупили и кренули на два правца, једна група једним према Малом Раствовцу, друга група у којој сам и ја био и Вељко главним путем са задатком да се претресе терен, односно

такозвано „чишћење терена”, тада се то тако звало. Дошавши до првих кућа господин Марић је ушао у ту кућу из које сам ја касније, зачули су се пуцњи, након што је изашао ван питам га што је било, каже да је био нападнут и морао се бранити. Након тога изашао је видно узрујан, узбуђен, промијењеног расположења него што је био до тад. Након тога смо наставили даље до тачке одакле више даље нисмо могли, ево то је укратко то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да Вас питам, кажете „морао се бранити”, шта то значи, шта је рекао?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Претпостављам да је био нападнут, јер је мени, изашавши ван из куће, рекао да је тај човек покојни, убијени односно, рекао својој супрузи „дај ми нож да кољем усташу”.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и? И он се бранио на који начин?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Претпостављам да се бранио на тај начин како је познато, зачули су се пуцњи изнутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је укратко, је ли тако?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даћу реч заменику тужиоца за ратне злочине да Вам поставља питања, па ће ићи одбрана, па ћемо на крају ми. Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли ме чујете?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Чујем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми којој сте Ви војној формацији тада припадали?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Ми смо тада били такозвани Одред народне заштите, а припали смо били 77. самосталном батаљону из Грубишног Поља.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта сте имали од наоружања Ви, а шта је имао Вељко Марић, ако се сећате?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Обојица смо имали аутоматске пушке.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Какву сте имали униформу? Да ли сте били униформисани?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Ја сам имао ону униформу народна заштита оне са цртицама, а Вељко мислим да је имао маскирну чак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које боје је била та униформа Вељкова?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Па маскирна униформа, сиво-маслинаста, тако некако, шарена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате какво је време тада било?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Време је било прохладно, без кише, облачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је он имао неку капу, поткапу, нешто на глави?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Мислим да да, зато што кад је изашао из куће носио је некакву капу у руци која му је била стргнута, јер сумњам да би је скидао ради поздрава кад улази у кућу, а поткапу не знам да ли је имао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате кад сте кренули пут Растовца како је он био обучен и шта је имао на глави? Да ли је постојала разлика у односу на то кад он излази из те куће и бива видно узрујан и прича Вам то што Вам прича, да ли му нешто недостаје?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Постојала је разлика, сад је ли му недостајало, мислим да је ту једну, не мислим него знам да је ту једну капу држао у руци, да ли је имао другу то се не сећам, али разлика је у томе што капу није имао на глави него у рукама, претпостављам да је била стргнута с главе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Реците ми да ли је он Вама рекао да је употребио оружје те прилике у тој кући кад се бранио?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Рекао ми је да је употребио оружје у самообрани.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које оружје, је ли Вам рекао?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Па ту пушку што је имао код себе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је радио са њом?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је радио са пушком?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: У кући?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да ли Вам је рекао?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Па чула су се пуцњи, чула се пуцњава, претпостављам да је пуцао из те пушке, не, другу није имао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А је ли Вам рекао да је он пуцао из те пушке или Вам није рекао ништа везано за то?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Рекао ми је да је убио човека кад је изашао ван, али кажем с обзиром на његово битно промјењено стање узрујаност, стргнуту капу, поремећену униформу претпостављам да се бранио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, добро, то сте нам рекли. Рекли сте да је употребио пушку, а је ли Вам рекао да је пуцао из пушке или да је пуцао из нечег другог? Је ли имао још неко оружје код себе те прилике?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Није имао никакво оружје више.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем. Даћу реч браниоцу окривљеног. Колега Дозет изволите.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли нам можете рећи да ли сте пре тог 31.10.1991. године познавали Вељка Марића?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Јесам од времена од кад је његова јединица била на чувању нашег села.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте било кад били са њим у неком сукобу?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли знате кад је био напад на Иваново Село?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: 21.09. чини ми се.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Које године?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: 1991.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Вам је познато да ли на излазу из Ивановог Села на путном правцу према Растовцу након напада на Иваново Село постоји неки пункт који држи војна полиција?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: На излазу из Ивановог Села са десне стране постојао је некад пункт, да.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли се сећате ко је држао тај пункт?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Па мислим да припадници 77. самосталног батаљона или полиција, нисам сигуран.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли знате да ли је у саставу посаде тог пункта био и Вељко Марић?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Не знам.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте уопште виђали у Ивановом Селу или на том пункту или у тој зони коју пункт покрива Вељка Марића пре 31.10.1991. године?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Виђао сам га прије у селу, да.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли можете рећи каква је Ваша улога у тим дешавањима 1991. године пре 31.10.1991. године, односно у ком сте саставу, у саставу које јединице били ако сте били војно ангажовани?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Био сам у саставу Одред народне заштите Ивановог Села.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Можете ли објаснити шта представља формација народне заштите, ко је сачињава и која је њена улога?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Сачињавали су је углавном људи из села.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Која је улога тих припадника народне заштите?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Придодани смо били том 77. самосталном батаљону у својству очувања села нормално.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли се сећате ко Вам је у то време био непосредни претпостављени?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Заповједник 77. самосталног батаљона господин Мађерух, односно и Зденко Павић, сад не знам који је био главни.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ко је Вама био непосредни претпостављени у јединици народне заштите?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Ја сам био заповједник народне заштите обране села.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: А која је Ваша улога била у тој акцији? Ваша лична улога?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: С обзиром да смо ми били придодана јединица ми смо били потчињени заповједништву 77. батаљона и улога ми је била као и сваког осталог, без обзира што сам био заповједник обране села.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ко Вам је издао непосредни задатак Вама лично?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Мени особно не знам, био је неки састанак вече прије тога у школи, а то су били, не знам, није био господин Мађерух нити Павић него неки њихови нижи потчињени оперативци или тако нешто.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли да Ви кажете или да рачунам колико сте Ви тада имали година?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Ја?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да.

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Не могу на брзину израчунати.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ако сте 1967. годиште, 1991. године колико је то година? 24 ако ја добро рачунам.

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Добро.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте пре тога служили војни рок?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Јесам.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли можете да поновите како сте били одевени тог дана 31.10.1991. године?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Ја униформу народне заштите ону зимску дебелу са цртицама, а Вељко у, мислим ако се добро сјећам у маскирну.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли се сећате можда лика Вељка Марића? Мршав, дебео, бркови, дуга коса, кратка коса, брада?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Мршав, бркове да, кратка коса, мислим да без браде.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте након овог догађаја било коме дали исказ о том догађају а пре него што сте позвани код истражног судије?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте Ви тог 02. септембра 2010. године саслушани по позиву?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: По позиву да.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Истражног судије?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Да.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Вам је речено тамо да се саслушавате у кривичном поступку против Вељка Марића који се води у Београду или у неком другом кривичном поступку?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Против Вељка Марића.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте Ви прочитали записник који сте дали и потписали?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Јесам.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли судија дозвољава да предочим одређене ствари из тог записника?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта хоћете, оно против НН починитеља?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Против НН, па ћемо онда и садржину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па предочите, изволите.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Дакле, на страни 1 овог записника на дну на којем се такође налази Ваш потпис, односно претпостављам да је Ваш потпис, стоји „Казнени предмет против НН починитеља”.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајдете овако, да Вас питам да ли сте прочитали прву страну записника где су лични подаци, о ком кривичном делу се ради или сте читали само Ваш исказ оно што сте рекли, то јест репродукцију Вашег исказа? Ето то прво да питамо.

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Дали су ми да прочитам то што је било на саслушању што сам рекао, што сам изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи да ову прву страну где су подаци основни о предмету и Ваши лични подаци нисте читали?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Па то се не сећам да ли је писало НН или баш против Вељка Марића, али знао сам у својству чега сам ту и о чему се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ви сте већ изјавили на опште питање председника већа да остајете код исказа тог којег сте дали пред истражним судијом. Ја бих да Вам предочим одређену разлику у односу на ово што сте данас рекли, а стоји у том записнику, ако веће дозвољава. Овде стоји овако: „Ја сам на себи имао цивилну одећу”, то је Ваш исказ.

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Чујте, након 15 година не знам је ли сам био у цивилу или сам био у тој униформи са цртицама, али мислим да то није ни толико битно.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Па сад да ли је битно или није то ћемо да видимо. „А Вељко Марић је био у маскирној униформи и он је на глави имао капу која се навлачи преко главе и која капа има прорезе за очи и уста”.

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Да.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Данас сте рекли да није такву капу имао.

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Питали сте ме за капу на глави, ништа ме нисте питали о поткапи.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Тужилац Вас је питао и за поткапу, па сте изјавили да тако нешто није имао.

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Нисам рекао да није имао, ја сам изјавио да је у руци носио капу ово на врх главе што иде, ту је носио у руци, та му је претпостављам била стргнута, а ову другу не знам.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Па да ли је имао ту другу или није имао?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Мислим да је, ако се добро сећам.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да се вратимо, када сте упознали Вељка Марића?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Недуго прије тог догађаја.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Какви су односи били између припадника народне заштите у селу и припадника тог, Ви га зовете 77. батаљона, иако није био 77.?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Па релативно добри односи.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је било проблема са неизвршењем задатака, односно напуштањем положаја итд?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Па можда је и било неких одлазака са положаја и то, али нико то баш то у некој великој мјери није никоме замерио.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Још једно само питање пре него што Вам Вељко, односно Вељко ће Вам свакако ставити одређене примедбе. Да ли је било физичког контакта између Вас и Вељка Марића било када?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Мислите физичког сукоба?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да.

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Хвала, немам више питања за сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем. Даћу реч окривљеном Вељку Марићу.

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Черни, ја сам, имам пар питања само да ти поставим и уједно. Ја сам тобом никад нисам био у никаквој акцији ни „чишћењу” као прво. Као друго није ми познато из ког разлога мене теретиш, јер ја и ти смо имали.

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Не теретим ја тебе за ништа.

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Чекај, чекај, само да ти ја кажем. Јер ја и ти смо имали сукоб, напуштао си положај као заповједник те цивилне заштите и тако даље био си у цивили, ти и Беспрска сте напуштали, ја сам вам свима јебо мајку, тукао сам вас. Беспрски сам узео пиштољ и овоме сам узео "тетејаш" тако да знаш, јер ми смо чували ваше гузице, а побуњени Срби су вас побили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марићу, Марићу.

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Требали смо вас оставити да вас све побију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марићу.

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Изволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обратите пажњу на речник, нећу да се понавља ово, одузећу Вам реч, је ли у реду? Изволите.

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Добро. Черни, да ли си ти контактирао са ким прије ове изјаве него што си дао на суду са неким из полиције?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Не.

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Не?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Не.

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Онда једноставно како су они дошли до тебе само то мене интересира да ти будеш саслушан?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: То ја не знам.

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Не знаш?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: То ја не знам.

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Запамти Черни само једно, да се сакријеш у мишју рупу наћићу те. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то треба да схвати као претњу?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Није то претња, ја сам само рекао своје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете да није претња, него сте рекли своје? Добро, ово је у сваком случају ушло у записник, ово што сте изјавили. То је то. Сада ћемо ми да Вам поставимо нека питања. Да ли можете да одговарате? Да Вас питам само Черни, народна заштита је ли то као територијална одбрана нешто, шта би то требало да буде?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Па нешто слично да, нешто слично да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цивилна заштита, слично. Да Вас питам у тој акцији кажете „чишћење села Раствовац”, ко је учествовао од хрватских оружаних снага?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Па тај 77. самостални батаљон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само он и нико више?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: И ми као придодата јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је сачињавао тај 77. самостални батаљон, је ли ту била војна полиција, је ли била цивилна, шта је била, је ли знате то можда?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Ма било је и полицајаца, било је и гардиста, и не могу сад точно рећи ко је био унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта подразумевате под „чишћењем села”? Шта значи „чишћење”?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Познато нам је било да је непријатељ био у том селу, па смо добили заповјед да се иде прочешљати село и видити што се може направити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И на који начин то радите?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: На који начин, па проласком кроз село, уласцима у куће видјети кога има, мада су мени већином ти људи тамо познати тако да баш и нисам улазио у куће, али углавном је то то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта, уђете у кућу, видите кога има?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Па онда смо дошли до једне тачке, до једне куће одакле је био даље брисан простор, па даље нисмо могли, а у бити је главнина њих била базирана тамо у том неком сеоском дому, школи, шта је то већ не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да Вас питам, кад уђете у кућу шта је ваш задатак? Сад на пример затекнете цивилно становништво унутра, цивиле који нису учествовали у борбеним дејствима, шта ви радите онда?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Па видите ко је тамо, питате је ли има још кога, има, нема, окренем се и идем ван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали наредбу неку да убијете неког?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали наредбу да убијете неког кад уђете?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли имали наредбу да заробите?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта да сте видели неког борца унутра из противне стране?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: А не знам, то је сад већ за размишљање шта би направио, али не знам у том тренутку шта бих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле ви крећете у ту акцију у Растовац, са које тачке крећете?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Па са краја једне улице у једном селу, та улица има скретање за тај Растовац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту сте се сви скупили, па сте одатле кренули или како?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Да, да, у два правца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што смо ми чули прошли пут да се кренуло са неког пункта код Ивановог Села.

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Па тај пункт је био на том крају те улице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На крају те улице? Је ли то раскрсница путева, нека два пута тамо има?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: За Растовац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Велики, Мали и за Маслињачу, продуживан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то. То је тај пункт значи. Како изгледа тај пункт, хоћете ли да нам опишете?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Па то је била једна обична ископана рупа око које су биле наслагане вреће с пјеском.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се чува нека стража?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Била је стража, било је страже да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад, око те капе, причали сте за то. Да ли можете да опишете ту капу што је окривљени држао у руци кад је изашао из те куће?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Не могу сад, прошло је превише времена да бих се ја сјећао каква је то капа била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Боја на пример?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А поткапу да ли можете да опишете, како је изгледала та поткапа?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Сад, након толико времена нисам сигуран ни да ли је била поткапа у питању, мислим да је, али 100% не могу тврдити, а поткапа као поткапа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то она СМБ, сиво-маслинаста она?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Ма мислим да да, али кажем нисам 100% сигуран да ли је била поткапа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате из чије куће је изашао окривљени када је рекао „убио сам човека”, да ли знате чија је то кућа, пошто сте рекли да познајете то становништво?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Па познајем то становништво, баш тог човјека знам овако из виђења, али нисам контактирао прије никад с њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај човек?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Па Слијепчевић се звао, Петар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он учествовао у неким оружаним формација, да ли знате то можда?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Мислим да није, то је био стар човјек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико сте пуцњева чули кад сте кренули?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Не сјећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли била аутоматска, рафална паљба или појединачна паљба, да ли можете то да определите?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: То се не сјећам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам за окривљеног, да ли је имао још неко оружје осим те аутоматске пушке, да ли се сећате тога можда?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Мислим да није али не могу рећи са сигурношћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То што говоре неки бели упртаци, па је имао футролу за пиштољ, имао је оружје, имао је лисице?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: То се не сјећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Тога се не сјећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је изашао окривљени из куће рекли сте „видео узбуђен, узрујан“, опишите мало како је то изгледао?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Па био је промјењеног расположења, видно узбуђен, видело се да се нешто десило и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се знојио можда, је ли био задихан?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Па био је задихан, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете Киселу Јосипа?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Да, он је из Ивановог Села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био он у тој акцији?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Ја се њега не сјећам у тој акцији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се? Ја ћу Вам само предочити одбрану окривљеног, он је рекао да није улазио уопште у Растовац тога дана, он је био на том пункту и да је, да је у ствари, добро 57. или 77. батаљон, то можда у овом тренутку није толико ни битно, али у сваком случају не ради се о том батаљону него о неком другом, да је то касније добио тај број 77. Он каже, није улазио ни у кућу Слијепчевића, није улазио ни у Растовац тога дана. Шта кажете? Не чујемо ништа.

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Па добро, предочили сте ми његову одбрану, немам више шта рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви кажете? Ви остајете при свом исказу или не остајете?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остајете? А где су биле српске снаге када сте ушли у село?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: У центру Растовца, да ли је то школа или дом, не знам сигурно,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било убијених српских бораца тога дана? Је ли се сећате тога?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Мислим да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су евидентирани? Је ли се водила нека евиденција?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Не знам да ли су вођене евиденције, али су они били на овом другом правцу који није ишао главном цестом него споредном цестом преко Малог Раставца, на нашем не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је било заробљених?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Није. Мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, само убијени. А да Вас питам, да ли се становништво исељавало можда после тога? Да ли је било што кажемо збегова или евакуације становништва?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Па људи јесу и прије тога одлазили из села тог јутра, а послије не знам, послије нисмо више имали никаквих сазнања о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли рекао Марић, када је изашао из куће, ко је био још у кући?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Па судећи по ономе што је рекао, да је рекао тај убијени да је рекао супрузи то што сам изјавио већ је л'. Значи, да је била и супруга.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На основу тога закључујете да је била супруга, је ли тако?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако нема више питања. Ево даћу, може још једно питање браниоцу, има још једно накнадно питање. Дозволићу му. Изволите.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ја бих се вратио на записник, онај задњи пасус из записника из Бјеловара, везано за поткапу. Да ли можете да нам опишете Вељка Марића кад улази наводно у ту кућу? Шта има на глави и у ком положају се то што има на глави налази?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: А рекао сам већ за ову капу, наткапу, 'ајмо рећи, ову на глави, да се сјећам да ју је имао на глави, а за поткапу нисам сигуран више, али капа му је била на глави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је већ рекао колега, ја сам покушао да утврдим то, рекао је да не може да се сети за поткапу. Мислим да не идемо сада да изнурујемо сведока ако је већ рекао да не може да се сети.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Последњи пасус иде овако: „Ја сам дакле сигуран да је Вељко Марић кад је ушао у наведену кућу у Растовцу, на глави имао навучену поткапу са прорезима за очи и уста”. Да ли је имао навучену поткапу са прорезима за очи и уста или није?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо то, то смо већ питали. Рекао је да не може сада да се сети. Је ли тако? То је већ било предочено, питано. Је ли можете да будете сигурни или не можете?

СВЕДОК ДАРКО ЧЕРНИ: Не могу више бит' сигуран, за капу знам, а за поткапу нисам више сигуран.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: 02. српањ, односно 02.07. или 02. јули није давно био. Хвала. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је као примедба. Добро. Ако нема више питања за сведока, ја Вам се захваљујем. Черни, можете да идете, слободни сте. Нека приступи сведок Франтал Иван.

ИСПИТАЋЕ СЕ СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Франтал да ли се чујемо?

СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Чујем ја Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морате само да приђите мало ближе микрофону јер ми Вас слабо чујемо. Е тако, захваљујем. Име Вашег оца Франтал?

СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Станислав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша година рођења?

СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: 25.05.1958. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Пакрац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где станујете?

СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Е сад станујем у селу код маме, а иначе у Растовцу 4.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у сродству или у завади са окривљеним?

СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Не, никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни у сродству ни у завади? Морате још мало ближе микрофону или гласније причајте, јако Вас слабо чујемо чак и када ставимо слушалице.

СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Нисам ни у завади, ни ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одлично. Захваљујем. Ви сте овде сведок, као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело, нисте дужни једино да одговарате на она питања чијим би одговорима Вас или Ваше блиске сроднике изложили знатној материјалној штети, тешкој срамоти или кривичном гоњењу. Јесте ли разумели ово Франтал?

СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви ћете положити текст заклетве, ја ћу изговарати текст, Ви понављајте, па ћемо констатовати да сте положили заклетву. Заклињем се.

СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему оном.

СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Да ћу о свему оном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом будем питан.

СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Што пред судом будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од оног што ми је познато.

СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: И да ништа од оног што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте рекли ово последње? Нисмо Вас.

СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Нећу прешутети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутети, да, може прешутети. То је то. Да ли сте Ви давали исказ раније? Знате због чега сте Ви позвани данас у суд уопште?

СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Не знам и ја се чудим. Ја сам купио само то имање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви давали раније исказ пред Жупанијским судом у Бјеловару?

СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Да, али то је већ годину дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако отприлике. Да Вас питам, да ли знате у ком поступку сте давали исказ?

СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Па давао сам, јер сам ја купио то имање, а нисам био тамо. Године 1996. сам купио, а 1997. сам доселио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте давали због имања, него, питам Вас да ли Вам је речено у ком поступку, због ког кривичног дела се саслушавате?

СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Рекли су ми случај, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су Вам рекли?

СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Па због убојства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро убојства чијег или ког?

СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Петра Слијепчевића, мог власника куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бивши власник куће? А у поступку кривичног против ког? Да ли су Вам то рекли?

СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Нису мени рекли ништа, кажу да је непознат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта рекли су Вам да је непознати?

СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: А ту ми сад пише у позиву Вељко Марић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада Вам пише Марић, а тада је писало?

СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Није писало ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа није писало, само сте позвани?

СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Онај је позив остао у Бјеловару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Ви остајете при том исказу што сте изјавили у Бјеловару?

СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Па јесам, ја нисам био у Растовцу у то вријеме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта знате у вези са убиством Вашег бившег комшије Петра Слијепчевића?

СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Не знам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули нешто?

СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: По селу се прича, откуд ја знам је л' то истина или није, не знам, немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите нам, шта се причало?

СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Па да је погинуо тај газда тај дан и погинуо овај Оmozин мали газдин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам Вас чуо само, је ли се причало ко је то урадио?

СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: А није кад је била акција, не знам ја ко, кад се ишло. Пуцало се са свих страна, немам ја појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи нисте, не знате, немате ту информацију, нисте чули ништа?

СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: А ни газдарица ми није ништа рекла када сам кућу куповао ни њезина кћер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли причали на ту тему уопште?

СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Ма нисмо, нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како да Вам каже ако нисте.

СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Није она ни споменула. Рекла је да је погинуо, а даље ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли сте Ви били у некој оружаном формацији у то време? То је десети месец 1991. године и почетак једанаестог. Је ли сте били у некој оружаном формацији?

СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Био сам у заштити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Народној заштити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, који одред, или како се? Је ли то батаљон неки? Која јединица? Је ли има неку ознаку?

СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Ма не, то Вам је кад је село нападнуто, зове се сеоска стража.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које село кад је нападнуто?

СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Народна заштита.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Народна заштита?

СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А које село је нападнуто? Шта сте рекли?

СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Иваново Село и ова Рашница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви учествовали у акцији „чишћења села Раствовац”?

СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Не, нисам био у Раствоцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте били?

СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Ја сам био у Тегали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Даћу реч тужиоцу ако има неко питање да Вам постави. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли ме чујете? Да ли ме чујете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли чујете Франтал?

СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Чујем, чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па кажите ако чујете да не понављам.

СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Чујем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми јесте ли виђали тих дана Вељка Марића? Да ли га познајете уопште?

СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Па нисам ја њега кад сам био ја у селу, нисам био на овој страни.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли познајете тог човека?

СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Па познајем, јер смо ми заједно радили осамдесетих година у „Техничару”.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли га видели у десетом месецу 1991. године?

СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Е боме се не сећам. У пролазу јесам, али овако не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како? Нисам Вас чуо. Кажите, поновите.

СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Па у пролазу сам га видео, срили смо се али нисам био с њим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је Вељко Марић био војно ангажован у то време?

СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: То ја не знам, ја мислим, немам појма. Ја сам био у заштити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А он?

СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Ја сам био у народној заштити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А он, где је био и да ли је био војно ангажован?

СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Не знам, био је исто у ово како се зове зенге, не знам како је био ангажован или није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, оно што знате. Знате? Немојте да кажете не знам, па можда јесмо, значи оно што знате Ви кажите, што не знате, не знате. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли знате?

СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Не знам док је био ангажован, био у формацији, у формацији је био, а сад ако је драговољац то не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је имао униформу или је био у цивилу када сте га видели те прилике? Кажете да сте га видели у пролазу.

СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Ма, то сам видио касније после тога кад је прошао, онда је униформа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесте ли га видели у десетом месецу?

СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Тај дан не знам, нисам га тај дан срео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ма не питам Вас за тај дан. Не питам Вас за тај дан. Питам Вас за десети месец пре овог догађаја, кажете да сте га видели у пролазу. Јесте ли га видели икада у пролазу?

СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Јесам, пред трговином смо се срили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је био у униформи или је био у цивилу?

СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Е то се не сећам. Нешто је имао, нисмо ни ми имали униформе у оно време.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не питам Вас за Вас него за њега. Је ли се сећате, сећате, не сећате, ништа не тражим на силу, него само ако се сећате реците саћам се, не сећам се?

СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Мислим да није имао униформу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да није имао униформу? Је ли имао оружје?

СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Не знам ја, не могу тврдити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли био наоружан? Да ли је био наоружан?

СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Ваљда није имао пушку кад је био у формацији.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не, ја Вас питам да ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га видели са оружјем?

СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Имао је пушку неку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Какву?

СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Јер у то време нисмо имали нико ништа још.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли сте служили војску?

СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте служили војни рок?

СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли правите разлику између оружја?

СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Ја сам Вам био болничар, ја само сам имао карабин на обуци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате разлику између кратке и дуге цеви?

СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Знам пушка и пиштољ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је он имао те прилике? Кратку или дугу цев?

СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Па ја верујем да дугу цев, пушку, јер кратких цеви није било, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је имао неку капу, поткапу? Да ли то знате? Да ли се сећате?

СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Е то не знам. Не знам, већином је он био без капе, како га ја се сјећам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А је ли се можете сетити како је изгледао у то време? Коса, брада, бркови, да ли је имао тако што, дебео, мршав?

СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Колико ја знам имао је, браду ја не знам да је имао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта не знате?

СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Брчиће исто не знам. Браду ја се не сјећам да је имао. А брчиће ваљда је имао, не знам ја. Знам да је увек кратко обријан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем. Даћу реч браниоцу окривљеног.
АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Немам питања.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате питања. Окривљени Марићу имате Ви неко питање за сведока?
ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Немам. Хвала.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате? Добро. Ја бих Вас питао само да ли сте познавали Петра пре рата, покојног Петра Слијепчевића?
СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Јесам га познавао, долазио код мене у село.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Вашег села?
СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Не, друго село, 2 километра од мене.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Друго село, добро. Слабо се чује. Да Вас питам, шта можете да кажете о њему? Какав је био пре рата?
СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Не знам ја, чуо сам од људи да је доста пио и да се доста свађао са бабом, а шта је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свађао се са својом женом?
СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да Вас питам, да ли знате можда да ли је био у некој оружаном формацији?
СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Е боме не знам, ја мислим да не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам, да ли познајете Черни Дарка?
СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Познајем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је сведок што је био пре.
СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Да, да, познам га.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате можда да ли је он био можда у некој свађи са Марићем?
СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Не знам ја, ја мислим да не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли сте Ви били на Петровој сахрани можда?
СВЕДОК ИВАН ФРАНТАЛ: Не, нисам био, јер то био рат, нико није ни ишао на ону страну. Био сам код овога Омозина тај дан исти, то је код њега на спроводу, то је било на Све свете, јер је погинуо тај исти дан.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако нема више питања. Ја се захваљујем. Франтал можете да идете, слободни сте. Довиђења, пријатно. Нека уђе Мађерух Златко.

ИСПИТАЋЕ СЕ СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.
СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Добар дан.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мађерух, ми ћемо узети Ваше личне податке, па ћемо Вас упозорити, положићете заклетву и онда ћете нам одговорати

на питања која буду постављана. Је ли у реду? Позвани сте као сведок. Знате због чега?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Мађерух Златко. Од оца? Име Вашег оца?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Мато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша година рођења?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: 01.01.1955. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: У Малим Зденцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса? Где станујете?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Улица 30. свибња 40, Мали Зденци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте сведок у овом поступку. Као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело, нисте дужни једино да одговарате на она питања чијим би одговорима Вас или Ваше блиске сроднике изложили знатној материјалној штети, тешкој срамоти или кривичном гоњењу. Јесте ли разумели ово упозорење?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Положићете сада заклетву. Ја ћу гласно изговарати текст заклетве, Ви понављајте за мном, па ћемо констатовати да сте положили заклетву. Заклињем се.

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему оном.

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Да ћу о свему оном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом будем питан.

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Што пред судом будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од оног што ми је познато.

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: И да ништа од оног што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Нећу прешутети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мађерух Ви сте позвани у суд поводом догађаја од 31.10.1991.године, то је по оптужници, то се зове акција „чишћења села Растовац” и убиство Петра Слијепчевића.

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Може исправка, није акција „чишћења”?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте ме да завршим. Ја кажем по оптужници акција „чишћења села Растовац” и убиство српског цивила Петра Слијепчевића. Кривични поступак је против окривљеног Марић Вељка. Да ли познајете Марић Вељка?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Познам Марић Вељка, али не желим говорити за „чишћење” него операција „ослобађања”.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То је Ваша примедба.

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Ако је „чишћење” онда ме немојте питати ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи „чишћење”?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Па не знам ни ја шта Вама значи термин „чишћење”, нама значи операција „ослобађања”, у старту потпуно различита теза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је један термин који су рекли сведоци који су саслушавани пред Жупанијским судом у Бјеловару, „чишћење села” Растовац, који је прихваћен од стране тужиоца.

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Ја сам био заповједник, па онда знам термин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде око акције „ослобађања Растовца”, испричајте нам шта знате, која је јединица хрватске војске учествовала у... Не, да исприча само па ћемо после постављати питања.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ја Вас молим да дозволите да ја постављам питања, јер колико ја познајем ЗКП у оваквој ситуацији где је ово сведок којег сам ја предложио, ја сам овлашћен да први, односно, веће да ме овласти да ја први постављам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви ћете постављати питања, с тим што он има право да у неометаном излагању изнесе свој исказ, а онда ћете Ви, добићете први реч да постављате питања.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Али овај сведок не зна о чему, на које околности је предложен да буде саслушан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту смо ми. Ту смо ми да га питамо. Добићете реч, наравно.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: То је моја примедба на овакав начин саслушања сведока, ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема проблема, ушло је у записник као примедба. Мађерух, чули сте шта сам Вас питао, шта знате о томе, Ви сте били заповедник које јединице и остало? Испричајте нам у ствари све што знате?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Па, Грубишно Поље је била тако једна сложена ситуација, која је претходила ратном сукобу који су изазвали побуњени Срби који су се одвојили у шуму, ракетирали су и град Грубишно Поље и насеља и шуме. И имали смо пуно цивила који су страдали. Похапсили су цивиле, држали их по затворима, по Билогори, у шуми. Падом првих војарни и кад смо успели добит и дио наоружања, формиран је 57. самостални батаљон. Због ситуације у којој смо трпели губитке и цивилне и све друге, дошло се до закључка да, односно дошла је наредба везана за операцију „Откос 10”. Само село Растовац налазило се на рубном подручју операције „Откос 10” и није било баш

некако и предмет ударне операције, више чување бока, јер се налазило са десне стране операције. Главне снаге су ишле негде средином, а Растовац је била периферно десна страна. У операцији је учествовало негде преко 2.000 војника, зато кажем да није била акција него је операција. Заповједало се операцијом из Грубишног Поља, јер је тамо било заповједништво града Грубишног Поља и ја сам био заповједник 57. самосталног батаљона који је заповједао са два правца, а један од тих праваца је био и рубни правац села Растовац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то то? Нема више ништа да кажете?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Ја сам заповједао у бити главним правцем Горња Рашеница, а на овом помоћном правцу који је имао задатак да ми чува главне снаге, на правцу Рашенице водио је мој помоћник господин Поспишил.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте хтели још нешто да кажете?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Па мислим не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даћу реч браниоцу окривљеног да Вам поставља питања. Изволите колега Дозет.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Господине Мађерух, можете ли нам рећи који делови јединице, односно тог 57. батаљона ЗНГ учествују на правцу Иваново Село–Растовац–Муније–Турчевић Поље?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Па, у бити је то било из састава Прве сатније, касније ојачано саставом из самосталног вода Зденаца углавном и један самостални вод из Грубишног Поља.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли се сећате можда где се Ви лично налазите 31.10. дакле, у време тог, почетка операције, али негде у времену око 09:30?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Па не могу рећ о времену, али знам точно где сам био 31. 31. сам био на ратишту на излазу из Грубишног Поља, на једној доминантној коти из којег сам имао најбољу везу са јединицом.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Вам је можда познато у том времену до 10,00 сати ујутро која је достигнута линија у зони села Растовац Ваших јединица?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Па, зона села Растовац у бити није имала нападну активност, то ми је био бок. Господин Поспишил је имао задатак да ми чува десни бок мој од могућности напада евентуално оклопних возила, јер на мом главном правцу ишли смо с врло јаким снагама, јер смо проценили да је то можда најтврђа точка, ишли смо са два тенка, два оклопна транспортера и пјешадиством, нормално придодатком са минобацачима и топовима као подршком.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: А након окончања те операције „Откос 10” да ли сте вршили неку анализу операције, на командној линији да ли?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Операција није била у... Па вршена је нормално, после сваке акције се вршила анализа, тако и после операције.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте у току те анализе имали податак колико је страдалих у операцији на било којој страни, односно колике су биле цивилне жртве?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Па ја сам имао податак о нашим страдалима и имао сам неки површни податак да су и непријатељске снаге, србо-четничке да су такође имале губитака и доста губитака баш на том боку, из разлога што су моји били примећени на том десном боку и дошло је до борбе, касније су ми тражили појачање, па им је дошло појачање још из Зденаца. Једноставно, нисам смио дозволит да ми та десна страна буде несигурна.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Ви лично познајете Вељка Марића?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Познајем.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли га познајете из тог времена?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Познајем.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Вам је познато да ли је он те јесени 1991. године био припадник Ваше јединице?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Није био, касније је он био припадник 77. батаљона, ово је био 57. батаљон, а он је био у саставу војне полиције под заповједништвом обране града.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли та његова јединица, дакле, војна полиција под управом заповједништва одране града учествује у акцији „Откос 10”, односно операцији „Откос 10”?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: У активној операцији не учествује, учествује пасивно по дубини, мислим да су они доље и једино су били на нашем терену као дубина, значи од Ивановог Села до Грубишног Поља.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Је ли можете да објасните шта то значи активности по дубини?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Па они су били из разлога да не би евентуално неко и због можда евентуалних некаквих пљачки, једноставно да држе ред и контролу на том простору дубине, нама иза леђа.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли то подразумева и чешљање терена, односно претраживање терена?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Тај дио не знам који су они имали задатак, али знам да су нам били иза леђа.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Вам је познато када је био напад на Иваново село?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: 21.09.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Дакле, пре овог догађаја од 31.10. је ли тако?
СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: 21.09.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Вам је познато.

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: То је био, могу само рећи, то је био један од разлога зашто се ишло на операцију „Откос 10”.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Вам је познато да ли је на излазу из Ивановог Села на том путном правцу према Растовцу, а након тог напада на Иваново Село, постављен пункт контролни или ћете ми објаснити какав, у правцу Растовца?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Да, био је пункт постављен тамо.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Вам је познато ко је држао тај пункт?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Па то не могу тврдити. Знам да је пункт постојао и да су једним делом га држали и моји, да је било и смјена и полиција и војска, али не могу тврдити ко је држао у то време.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Вам је познато да ли је Вељко Марић био у саставу посаде тог пункта?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Једно време је био.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли знате.

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Ја мислим да је он чак и устројавао одбрану после напада на Иваново Село, после великих губитака које су они имали цивилне жртве, заповједништво града је наложило да се организира домицијално становништво, тако да је он у том делу, али не могу вам превише точно о томе говорити, али знам да је у том дјелу имао задатак организацију домицијалног становништва.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли имате посредна или непосредна сазнања где се Вељко Марић налазио у преподневним часовима 31.10.1991. године, дакле када креће операција „Откос 10”?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: То не могу рећи, јер сам имао своје обавезе.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Вам је познато да ли је он уопште учествовао у операцији „Откос 10”, на било који начин?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: У саставу мојих постројби није учествовао, његова постројба није учествовала у операцијама.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте у том времену познавали лице са именом Дарко Черни?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Површно.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Вам је познато којој формацији је припадао Дарко Черни на дан операције „Откос 10”?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Дарка Чернија мене повезују можда и негативне околности, он је избегавао и мобилизацију, јер ми смо требали домобилизирати постројбу да би добили, да би били што снажнији, он је био војни обвезник, знам само податке да је често

избјегавао своје војне обавезе, односно није се оглашао на позив да је чак била интервенција привођење или тако нешто, али детаље не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте одговорили на питање браниоца да ли је Черни Дарко учествовао у тој акцији, у операцији?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Није, Черни Дарко није био у саставу моје постројбе.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Не, није то моје питање било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја се извињавам. Није био у саставу Ваше постројбе.

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ми смо малопре саслушали сведока, као сведока Дарка Черни и он је изјавио да је био припадник народне заштите, да ли су јединице народне заштите учествовале у операцији „Откос 10“?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Е па, мој колега заповједник, ја мислим да је користио можда само, али одреде народне заштите, али искључиво само ради познавања терена као извиђаче, јер они нису били обучени за ратна дјеловања.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли нам можете објаснити иначе шта представља формација народна заштита?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Па формација народне заштите није било, то су биле особе које су прије свега драговољно приступиле, које су имале оружје, који су чували своју кућу, своје село преко ноћи и евентуално када је био слободан, а оно време када је требало радити онда је радио. Значи нису добивали за то плаћу и није им признато као статус бранитеља у Хрватској.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли су они као такви учествовали у оружаним акцијама?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: У нападним не, они су били у дубини, чували дубину, јер као стражарска мјеста, ево војно гледано стражари, је ли.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Сад се враћам на питање које је председник већа већ рекао да сам поставио, дакле да ли Вам је познато да ли је Дарко Черни учествовао у операцији „Откос 10“?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Колико ја знам није.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Вам је познато да сте Ви као заповједник формације, батаљона користили у борбене сврхе у тој операцији „Откос 10“ припаднике народне заштите?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Знао сам да ћемо користити некога од њих као извиђача, јер позна терен и на жалост тај који је био са мојима је погинуо.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Дакле, не у оружаној акцији, него само као водич?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Само као водич, тако је.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте познавали Петра Слијепчевића?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Вам је познато посредно или непосредно на који начин је изгубио живот Петар Слијепчевић?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Не, зато што смо ми по једном дјелу, једној фази завршене операције повукли људе из тог простора села Растовац, у који смо касније ушли јер смо сазнали, добили смо информацију да је село Растовац празно. Село Растовац, село Муније, Турчевић Поље и Дјаковац, тако да смо тек 03. и 04. зашли војно унутра и вратили то под територије Хрватске.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да се вратимо на Вељка Марића лично, да ли га се уопште сећате из тог времена, јесени 1991. године?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Сјећам.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли можете да опишете како је изгледао, дакле, какав је његов уобичајен изглед, униформа, брада, бркови, дуга коса, кратка коса, мршав, дебео?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Па ја га памтим са брковима, релативно мршав.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли се сећате можда наоружања које је имао у тим сусретима са Вама?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Па мислим да, али не могу тврдити, то бих нагађао.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Још само једно питање. Да ли је било ко од припадника Ваше једнице, односно да ли Вам је уопште познато да су униформисана лица на хрватској страни у тој јесени 1991. године, носили у склопу униформе некакве поткапе са прорезима за очи и уста?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: То није била опрема моје постројбе.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем. Окривљени Марић, можете поставити питања?

ОКР. ВЕЉКО МАРИЋ: Немам ни ја. Хвала Златко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даћемо реч заменику тужиоца.

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Је ли могу поздравити Вељка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете.

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Вељко поздрав.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да је, ако сам добро записао, од Грубишног Поља по дубини, односно од Ивановог Села по дубини до Грубишног Поља, био ангажман ваших снага, је ли тако или не?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: То је била полазна точка, ми смо, то је била полазна црта мојих снага, моје снаге су ишле у дубину према Билогори, према сјеверу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците да ли се у тој дубини налази село Раствовац или не, када кажете Раствовац?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Село Раствовац се налази по дубини да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А реците да ли.

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: И то село је било окупирано.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Окупирано? А да ли је било у целини окупирано или делимично?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: По мени у целини, јер ми тамо нисмо имали своје јединице.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Своје јединице? А реците ми да ли знате да ли су припадници народне заштите тога дана били у Растовцу или не, да ли знате тај податак?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: По мом сазнању нису биле.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли постоји могућност да они улазе тамо мимо вашег знања?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Не верујем да се неко усудио ући у зону, гдје су се борбе водиле, самоиницијативно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А реците ми да ли је тај Черни Дарко у то време, кажете да имате сазнање везано за ту мобилизацију, избегавање војне обавезе итд, да ли знате да је он уопште тада био у народној заштити или не?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Не знам, то није моја постројба.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није Ваша, ништа немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, захваљујем. Ево ја бих поставио неколико питања. Прво да видимо око тога 77. или 57. батаљон, код одбране окривљеног је било питање када је 57. и од кад је 77. или обрнуто, значи шта је било прво и до ког датума и каква је то била јединица, ко је био у саставу те једнице?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Прво је заповједи формиран 26.09. је формиран 57. самостални батаљон, а пошто је вјероватно административном грешком исто тако и формиран негдје на простору Сиска, Баније, тамо је негдје онда је наш добио новом заповједи 77. касније је био 77, али у то време се водио као 57-Л батаљон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У време те акције „Откос 10”, је ли тако, операција „Откос 10”?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Операција „Откос 10” да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам а ко је улазио у састав, то је Збор народне гарде, је ли тако, 57. односно 77. батаљон Збора народне гарде?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Најпре је био Збор народне гарде, а касније је прерастао у 57.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 57. батаљон чега?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Хрватске војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хрватске војске, добро. А ко је улазио у састав те јединице?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Нисам разумио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли била војна полиција, ко је улазио у састав тог батаљона, те ваше јединице којом сте Ви командовали?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Четири сатније и једно четири, морао бих сада размишљати, самостална вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли војна полиција била у саставу те ваше јединице?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Не, војна полиција је била у саставу обране града, то је била надређена, то је било заповједно надређено мјесто, они су водили операцијом, цјелом операцијом „Откос 10”.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало пре сте рекли да је окривљени Марић у то време, за време те операције „Откос 10”, ако се сећам, био у војној полицији под заповједништвом обране града, јесам Вас добро разумео?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Тако је, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он је сам рекао да је био у то време у 77. батаљону, припадник 77. батаљона, односно био је припадник 57. батаљона Збора народне гарде, резервни састав, Војна пошта 2217, па је после био припадник 77. батаљона, то је изјава његова од 07.10.2010. године?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Он је, ја не могу точно рећи у које време, али знам да је негдје у 77. батаљон касније када смо добили новом одлуком именовање 77. батаљона био помоћник заповједника као заштита и као његов особни помоћник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте разумели, ја Вам предочавам сада оно што је он изјавио, разликује се од оног што сте Ви данас изјавили, због тога Вам кажем, то ја предочавам његову одбрану.

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Ви сте мене питали да ли је био у саставу 57. самосталног батаљона за време операције „Откос 10”, није у то време није био, касније можда, касније је био с нама само не знам који термин, од којег времена. А да ли је био у 57. или 77. то је иста постројба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мене интересује „Откос 10”, тај 31.10.?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Тако, није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био, остајете при Вашем исказу?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви били сви једнообразно обучени у вашој јединици?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Па углавном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време, говоримо о акцији „Откос 10”.

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Углавном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте имали, које сте униформе?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Маскирне, маскирне одоре и обично млади војници нису ваљда носили шљем или кацигу, тако да углавном смо били без покривала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А капе неке?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Капе нисмо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Добро. А да ли знате можда да је неко имао у то време, за време те акције, да ли је имао неку плаву или црну капу, од припадника хрватске војске?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Или беретка? Знате шта је беретка? Она француска капа.

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Било је, било је пар њих који су носили беретке, али то су сви приватно набавили, то није било у саству, службеном саставу опреме хрватске војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А војна полиција, да ли знате можда које су они капе имали, ако су уопште?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Па не знам, знам да су имали бјеле опасаче, а које капе су имали не сјећам се више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се уђе у село претражују се куће, колико сам схватио до сада из овог поступка. Јесте ли давали неке наредбе на који начин се куће претражују, на који начин се улази у куће, на који начин се прегледају те куће, да ли се врши претрес?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Не, ми то никад нисмо радили службено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Једино ако је било отпора из које куће, јер ми нисмо имали времена радити претресе, нама је био циљ што прије освојити што више терена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, тога дана када се ушло у Растовац, тако сам схватио није било уласка у куће, је ли то знате или не знате?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Није, улазак у Растовац је био не улазак у само село Растовац, него засједа између села Растовца и села Треглаве, заштитно дјеловање на моје постројбе штитећи док није био циљ освајање села Растовца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Једино што су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, изволите.

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Реците.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, извините што сам вас прекинуо.

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Били су примјећени, па је дошло до борбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била нека наредба у том смислу да се претражују куће, да се претражује терен да виде да ли има неких заосталих противничких снага?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Не, није било наредбе и тамо су моји, још сам био љут као заповједник зато што су си дозволили да их открију. Имали смо једног погинулог и моји су заробили двојицу побуњених Срба, које смо предали полицији, касније имам информацију да су били размењени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било погинулих тога дана у Растовцу, да ли знате можда?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Па, ми смо претпоставили, моји су ме обавјестили да мисле да је било погинулих у селу Растовац у школи гдје су имали заповједно мјесто одакле се водила борба, касније смо видели да је било пар свјежих хумки када смо 03. ушли, онда смо видјели да је вјеројатно то тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су почели први оружани сукоби на том подручју, у том крају, да ли се сећате можда?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: 17.08. прва мина која је пала на Грубишно Поље, негдје 12.08. је формиран Због народне гарде, а 17.08. је пала прва минобацачка граната на Грубишно Поље, то је било рањених цивила, ја сам тек онда био свјестан да је рат неминован, то је, до тог времена сам стално мислио да ће то све, да ће се решити мирним путем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате на супротној страни које су биле оружане формације, са српске стране, са ким сте се борили?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Са побуњеним Србима којима су били придодати, па било је и касније смо имали информације, али ја не могу тврдити откуд су били, да ли су били из Србије или откуд су били, имао сам као заповједник сам имао информацију да су долазили „Бели орлови” и тако даље, да су са хеликоптерима довозили из Београда одређене наоружане групе специјализиране за борбу, противдиверзантску и диверзантску борбу и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сам хтео да Вас питам.

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Пре свега је ту било домицијално становништво које је потпомогнуто, било потпомогнуто ЈНА, оружјем, јер откуд би имали боове и тенкове и авионе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам хтео да Вас питам, да ли је ЈНА учествовала као неке јединице?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Нисмо, нисмо наишли никад на баш јединицу ЈНА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, са стране тих самоорганизованих српских снага они су помогли само у наоружању логистички и тако, нису помогли војно, је ли тако?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Тако је, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Тек на јединице ЈНА наишли смо тек на пакрачком ратишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било касније?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: То је било касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то нас не занима. Само да Вас питам у оквиру тих борби које су се водиле у Грубишном Пољу од периода октобра, у периоду августа па до почетка октобра, да нам кажете да ли је било осим овог „Откоса 10” још неких борби, да ли је било заробљавања, да ли је било размене становништва и тако даље, Ви сте нешто рекли на ту околност, али ево сада?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Па је, по мојим сазнањима касније се утврдило да је то точно, Срби су имали три затвора на простору Билогоре, то је био Мали Грђевац, Велика Ператовица и Турчевић поље. Турчевић поље је у залеђу у дубини иза села Растовац. По операцији „Откоса 10” углавном су унутра имали заробљене цивиле, католике, који су евентуално живјели тамо или су се стицајем околности нашли на путу, па су били заробљени. Све цивиле су по ослобађању, сви цивили су убијени по затворима, нашли смо им само лешеве, а 13 цивила смо нашли убијених тек негдје 1994. године у једној шуми иза Лончарице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам, да ли је било размене цивилног становништва?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Па размењено, један дио је размењен, међу размењенима су и два моја пријатеља који су били једно месец и по дана у Ператовици, они су размењени можда дан, два а нешто и више, можда и десет дана прије операције „Откоса 10”, а они који су остали нажалост ти су касније били убијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од тог тренутка када је формиран Збор народне гарде, па док није била та акција или операција „Откоса 10”, знамо да је био напад на Иваново Село, негде 21.09. је ли тако, 20.09. отприлике, да ли је било још неких акција, да ли је било још неких борби између хрватских оружаних снага и самоорганизоване српске војске?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Па било је напади на Барну, па на Мали Грђевац, па на Грубишно Поље у више наврата, па су то били

претходиле минобацачки удари, па су били авионски напади, ракетирање из зрака. Имали смо засједна дјеловања, јер линија разграничења је била скоро 30 километара, знате што значи 30 километара држати линију, наша линија је била поразна, требало је допремити храну и опрему за наше јединице које су биле врло слабе у том простору, бројчано слабе и рањиве. То су побуњени Срби добро користили, радили засједе и на тај начин нам је доста људи погинуло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам још само, да ли знате шта је било са локалним српским становништвом које се налазило на тим што Ви кажете окупираним подручјима када се заузело, да ли су се евакуисали и где су се евакуисали и шта је било са њима?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: На којим подручјима мислите, окупираним?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су били окупирани, после када повратите?

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Ми смо намјерно оставили простор за извлачење. Онај ко је хтио могао се извући. Те дјелове нисмо дирали, имали смо и спознаје и контролирали смо ратиште и нисмо тукли дјелове, могли смо артиљеријом нормално или засједом, али смо оставили смо два дана простора да се и цивилно становништво које је било помешано са војском, са онима који су носили оружје, извуче. Они који су остали, остали су и ти и данас живе на нашем простору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако нема више питања? Ја Вам се захваљујем Мађерух, немам више питања, можете да идете слободни сте.

СВЕДОК ЗЛАТКО МАЂЕРУХ: Хвала вам љепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може да дође Павић Зденко. Добар дан.

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте Павић Зденко, је ли тако?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Тако је.

ИСПИТАЋЕ СЕ СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Ивана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша година рођења?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: 1955.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Шећерана, Бели Манастир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у сродству или у завади са окривљеним?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете окривљеног Марић Вељка?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте сведок у овом поступку. Као сведок ништа не смете прећутати, дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело, нисте дужни једино да одговарате на она питања, чијим би одговорима Вас или Ваше блиске сроднике изложили знатној материјалној штети, тешкој срамоти или кривичном гоњењу. Јесте разумели ово што сам сада предочио?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У нашем поступку мора да се положи заклетва. Ја ћу изговарати гласно текст заклетве, Ви понављајте за мном, па ћемо констатовати да сте положили заклетву. Да ли је у реду?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заклињем се.

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему оном.

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Да ћу о свему оном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом будем питан.

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Што пред судом будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од оног што ми је познато.

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: И да ништа од оног што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви знате због чега сте позвани у суд данас?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је догађај од 31.10.1991. године. Да ли сте учествовали у акцији или операцији „Откоса 10”?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Непосредно шта знате за улазак у Растовац и значи догађај око убиства Петра Слијепчевића? Шта знате у вези тога, испричајте нам, па ће после тога питања да постављају странке? Изволите.

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Знам да се требало ићи на село Растовац и кренуло се ујутро, међутим, отпор је био јачи и вратили смо се назад према Ивановом Селу и ту смо држали пункт цело време, негде до 03.11. када се поново ушло у село Растовац и даље за Турчевић Поље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Да. А о Слијепчевићу не знам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако немате више ништа да изјавите, даћу реч браниоцу окривљеног, адвокату Ђорђу Дозету.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли нам можете рећи, на дан 31.10.1991. године, да ли сте Ви припадник неке оружане формације?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Припадник 77. самостаног батаљона Грубишино Поље.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: На којој сте дужности тада били?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Заповједник батаљона.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је то тада био 57. или 77?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: 57.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли нам можете рећи, операција „Откоса 10”, које јединице учествују у тој акцији, односно операцији?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: У тој операцији.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Односно да ли учествује комплетан батаљон?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Су биле постројбе полиције и војске.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Које полиције, војне полиције или ове обичне, цивилне полиције?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Обичне полиције.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Вам је познато, који делови Ваше јединице, ако је у питању Ваша јединица, дакле Ваш батаљон, учествују на правцу Иваново Село–Растовац–Мунија–Турчевић Поље?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: То је била прва чета.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Та прва чета има свог командира, заповедника, је, ли тако? Ко је тај?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: То је био Поспишил Иван.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Можете нам рећи.

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Који је био задужен за Растовац и Иваново Село, други је био задужен за Рашеницу, јер тако смо били подељени по секторима. Операцију је водио Златко Мађерух на том делу, ја сам водио Велика Барна и Гржевац.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Вам је познато, уопште дешавања у Растовцу, односно временски када се шта дешава у Растовцу тог 31.10?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Ја знам да се у јутарњим сатима кренуло и када се није могло даље, да су се вратили на положај одакле су кренули, јер у ловачком дому нису могли даље, тамо је био јак отпор.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли нам можете рећи, ако знате, с обзиром да сте били заповедник батаљона, око 09:30 ујутру, која је достигнута линија у селу Растовац, ако знате?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Не знам.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Вам је познато, колики су били губици Ваше јединице у операцији „Откоса 10”?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Могу рећи за погинуле, то су двојица погинулих и било је једно десетак рањених.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Вам је познато, колики су губици друге стране, говорим о оружаним формацијама?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Вам је познато колики су губици цивила, односно колико је цивилних жртава?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: У самој операцији?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да.

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Ви лично познајете Вељка Марића?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Да.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте га познавали у том времену?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Да.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли се сећате у време операције „Откоса 10”, да ли је он припадник Ваше јединице?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: У време операције био је припадник војне полиције која је била при заповједништву одбране града.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли су припадници војне полиције, дакле који су директно подређени команди одбране града, учествовали у операцији „Откоса 10” у војном смислу?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Они у војном смислу нису учествовали у операцијама, они су били задужени за безбедност комуникација, за заштиту од отуђивања имовине, спровођење затвореника, ево то је било то колико сам ја упућен.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли знате, када је био напад на Иваново Село?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Зависи који напад.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Хајде да кажемо први напад на Иваново Село, у јесен 1991. године?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: 15.09., не, 20.09. је био напад на Иваново Село.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је након тог напада на Иваново Село, устројен војни пункт на путном правцу између Ивановог Села и Растовца? Да ли Вам је то познато, неки контролни пункт?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Па контролних пунктова није било, били су пунктови на крају Ивановог Села, јер даље се није могло према Маслињачи и није се могло према Растовцу, није се могло према Треглави и горе Раशिници. Ми смо контролирали тај део да не би долазило до напада.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Вам је било познато, ко држи тај пункт према Растовцу, која јединица, односно ко га обезбеђује?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: То су биле формације народне заштите.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је било и припадника војне полиције ту?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Вам је познато, да ли Вељко Марић има било какву улогу везану за тај пункт?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Да ли у време операције или?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Не, не, од успостављања пункта, рекли сте 20. септембра па надаље?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Није Вам познато или није имао?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Није имао, колико ја знам.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Вам је познато, да ли је Вељко Марић на било који начин учествовао у операцији „Откоса 10“?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Није Вам познато или није учествовао?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: У заповеди није требао учествовати.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли су се припадници Ваше јединице, односно уопште хрватске оружане снаге, држале заповести или су могли самовољно да поступају?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Колико ја знам, да су се држали заповједи.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Вам је у том времену познато лице са именом Дарко Черни?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Нисам сигуран.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Дарко Черни пред нама је овде тврдио да је у то време припадник јединице Народне заштите у Ивановом Селу. Да ли су припадници?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Могуће да је.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Саслушајте питање, молим Вас, да ли су припадници народне заштите учествовали у оружаној операцији „Откоса 10“?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли народна заштита у том времену уопште представља оружану формацију хрватске војске?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Која је улога народне заштите у том времену, односно да ли можемо да је уподобимо са некаквим називом из бивше Југославије? Да ли је то територијална одбрана или је то цивилна заштита?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Они су чували своје село, не знам са чим их упоредити, јер свако село је имало своје људе који су чували село, а по позиву смо долазили ми у случају интервенције или полиција.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли они као такви уопште учествују у оружаним акцијама, у нападним дејствима?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Вам је познато, да ли је лице са именом Дарко Черни учествовао у акцији, односно у операцији „Откоса 10“?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте познавали особу са именом Петар Слијепчевић?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли нам можете рећи, припадници Вашег батаљона, како су били обучени, какве униформе су имали?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Па, имали смо маскирне униформе са ширим и ужим шарама.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли у склопу те униформе постоји нешто што се може уподобити са оном бившом војном поткапом, а да има на себи прореze за очи и уста?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте уопште у том времену виђали припаднике Ваше јединице да носе такве поткапе?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Не, нисмо тако поседовали ништа.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли се уопште сећате Вељка Марића из тог времена, па да нам опишете како је изгледао, брада, дуга коса, кратка коса, бркови, без бркова?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Памтим га по брковима и он је један од ретких који је носио „Фаловку”, по томе сам га запамтио.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Хоћете нам објаснити шта је то „Фаловка”?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: То је аргентинска пушка.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Можете ли да нам опишете ту пушку?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Па.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ми сви знамо како изгледа аутоматска пушка „Црвена застава М-70А или М-70”. Да ли можете да је упоредите са том пушком?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Нема успоредбе, ово је дужа пушка, пластичне делове има, црне боје.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Дакле, не личи на „Калашњиков”?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем, даћу реч окривљеном Марићу.

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Немам никаквих питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате питања?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Немам, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заменик тужиоца, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се чујемо, да ли ме чујете?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Та пушка аргентинска коју сте помињали да ли је то аутоматска пушка, полуаутоматска или нека трећа?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: То је полуаутоматска.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли може да пуца и рафално?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па наравно, чим је полуаутоматска. Рекли сте, народна заштита, да ли је то наоружана формација или није?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Па, они су имали своје наоружање, ловачке пушке ко је имао, они нису били наоружавани.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чиме су бранили село?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чиме су бранили село ако нису били наоружани, на који начин су бранили?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Они нису били у сврху заштите села, они су требали у случају било каквог догађања, јављати полицији и нама и ми онда интервенирамо, а не они.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу они били под Вашом командом, јесу били Вама потчињени, претпочињени, шта је то, какав је то однос у односу на Вас?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Не, нису били под мојим заповедништвом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу били потчињени или претпочињени или ни једно ни друго?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Ни једно ни друго.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Ви знате о њиховом кретању тог дана, 31.10. у зони села Ратовац или не знате?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Они нису смели имати никакве покрете, јер нису учествовали у том дјелу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте их видели Ви тада или нисте?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Ја их особно нисам видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па како имате сазнање о њиховом кретању тог дана?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Па, они нису учествовали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су они улазили у Растовац тада или не?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Ја их нисам видео, према томе, не могу Вам рећи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, добро, а реците ми, кажете да је окривљени Вељко Марић тада био припадник војне полиције Грубишно Поље, ако сам добро записао?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Тако је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу они Вама потчињени или не?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу они Вама надређени?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Ви знате нешто о њиховом кретању и деловању тог дана?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Они су требали бити у Ивановом Селу, као што сам рекао, у вези отуђивања имовине и спровођења затвореника, ево то је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где у Ивановом Селу, да ли је то неко тачно место у односу на Растовац, рецимо, ближе Растовцу или у неком другом селу на неку другу страну, на којој страни се налази то место где су они требали бити тог дана?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Па они су требали бити у центру Ивановог Села на крижању.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На крижању?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Јер тамо има раскрсница једна, четири улице се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Ви знате где се тада, тог 31.10, ако се можете наравно сетити, пуно је времена прошло, налазио Вељко Марић, да ли уопште имате сазнања?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Не, једино ово где је требао бити са свим другим дечкима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А у односу на село Растовац где је то место, где је он требало бити, да ли је то близу села Растовац или није?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Ма не, то је једно километар и по.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На коју страну?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Па како мислите на којој страни?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Према Растовцу или на супротну страну?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Не, не, од Растовца, у Ивановом Селу, у самом селу

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А реците ми, да ли знате, које униформе је носила тада војна полиција Грубишног Поља?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Имала је униформе исте као и ми, само је имала беле опасаче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је имала на глави нешто, капа или тако што, шлем?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Јој сада, не могу се сетити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било да је неко носио оне француске капе, оне беретке или тако што?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Као војна полиција што носи или негде у неким земљама носи? Да ли се сећате?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Павићу, у старту ћу да Вам предочим одбрану окривљеног који је рекао да је био у 57., односно 77. батаљону, с тиме што је рекао да су у оквиру тог батаљона постојала два одељења војне

полиције где је он био, али при 57. батаљону, то је једна ствар. Ви остајете при оном што сте изјавили данас или не?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Војна полиција је била под заповедништвом одбране, пошто само заповједништво није имало војну пошту оно је припало батаљону и исто сви ти људи, након завршетка су примљени у 57. самостални батаљон, који је касније променио име у 77. Тако је и господин Вељко Марић припао 77. батаљону, и ево могу рећи, био је мој особни возач цело време док се није расформирао батаљон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: У другој половини једанаестог мјесеца, пошто смо завладали тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мене интересује тај 31.10., та акција или операција „Откоса 10”, тада је војна полиција била при команди града, тако смо рекли?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није била при 57. или 77. батаљону, сада већ?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ме интересује и да ли је било у том тренутку, за време те акције или операције, да ли је постојало одељење војне полиције при 57. или 77. самосталном батаљону?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: При самом батаљону није била војна полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је једна ствар коју смо рашчистили. Друга ствар, окривљени каже да је у том тренутку за време акције у Растовцу, био на једном пункту који се налази иза Ивановог Села, то је неко рачвање два пута, један је према Растовцу, други према Дарувару.

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: А други према Маслињачи, да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви кажете да је требало да буде у центру Ивановог Села, односно на рачвању четири пута односно раскрсница путева, где се рачвају четири пута. Шта сада?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Чујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви то не знате?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Ја њихове директне заповеди не знам, јер они нису улазили у генералну заповјест за акцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да Вас питам, ко је командант војне полиције, како се зове?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Не знам, једно време је био Скендер Ален, после не знам колико је, јер ја кажем нису били подамном, тако да нисам био директно везан и нисам имао потребе да знам, а главни који је био задужен, то је био, ја мислим Дебић Иван за њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За који период говорите?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Говорим за тај период, уствари не само за тај период, него за цели десети месец и од када је као формирана та полиција војна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ивица Дебић, је ли тако?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је шта, командант војне полиције при Грубишном Пољу?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Па он је био задужен за војну полицију, е сада, јер он је био члан Кризног штаба, за безбедност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте били на том делу ратишта, је ли тако?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били на потпуно другом. Хтео сам да Вас питам још нешто, везано за Растовац и улазак у Растовац, претпостављам да Ви не знате.

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Саме детаље не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, а да Вас питам.

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Него онако по причању, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били Велика Барна и Крижевац, је ли тако, а када су Ваши припадници Ваше јединице улазили у село, значи ослободи се село, да ли се улази у куће, какав је поступак, шта се ради, да ли се претражује терен, да ли се претресају куће?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Нису се претресале, али терен се прегледао темељито, то је сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ако се затекне неки цивил у кући?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Он је спроведен у заповједништво, а даље је онда прослеђиван за Бјеловар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дошло би до заробљавања, је ли тако?

СВЕДОК ЗДЕНКО ПАВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо Вас звали, Вас и Поспишила и Мађеруха као његове, као Марићеве директно надређене. Сада видимо, Ви и Мађерух причате да Ви нисте уопште били његови надређени, па не знам зашто смо Вас звали, али добро, нема везе. У сваком случају, то је то. Ја не бих више имао шта да Вас питам, ако има још неко питање? Нема, захваљујем Павићу. Нека дође онда Поспишил Иван, ја се захваљујем, слободни сте, можете да идете.

ИСПИТАЊЕ СЕ СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, да ли се чујемо?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако, ближе микрофону, захваљујем. Име Вашег оца?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Иво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша година рођења?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: 1958. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Горња Ковачица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса, где живите?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: 30. свибња 1990. године у Грубишном Пољу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви познајете окривљеног Марић Вељка?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у сродству или у завади некој са њим?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у сродству или у завади са окривљеним Марићем?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте сведок у овом поступку. Као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело, ништа не смете прећутати, нисте дужни једино да одговарате на она питања, чијим би одговорима Вас или Ваше блиске сроднике изложили знатној материјалној штети, тешкој срамоти или кривичном гоњењу. Да ли сте ово разумели?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ћете положити заклетву. Ја ћу гласно изговарати текст заклетве, Ви понављајте за мном, па ћемо констатовати да је заклетва положена. Заклињем се.

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему оном.

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Да ћу о свему оном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом будем питан.

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Што пред судом будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато.

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: И да ништа од онога што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Нећу прешутјети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате због чега сте позвани данас као сведок?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Догађај је од 31.10.1991. године за време акције или операције „Откос 10”. Ради се о убиству Петра Слијепчевића, српског цивила у селу Растовац. Да ли сте били у том периоду негде на том ратишту и шта сте радили, у којој функцији и да ли имате нека сазнања у вези са овим догађајем? Изволите.

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Па учествовао сам у операцији „Откос 10” у циљу померања бојишнице ван домета србо-четничке артиљерије и учествовао сам као заповједник сатније која је деловала на том правцу. А о овоме убиству ово што наводите, није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још нешто да кажете у вези са догађањима тога дана?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Не знам шта Вас занима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања се постављају другим редом, ја ћу дати прво реч одбрани. Ако имате Ви нешто да кажете Ви кажите, а ако не, ако сте завршили своје излагање, ја ћу дати реч браниоцу окривљеног да Вам поставља питања. Изволите.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Добар дан. Да ли нам можете рећи у операцији „Откос 10”, Ви учествујете са којом јединицом?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Са својом, првом сатнијом.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Којој вишој јединици.

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: 77. самосталног батаљона, а пре 57., знате већ због чега, због процедуралних грешака.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Ваша јединица, дакле којом Ви заповедате, учествује на правцу Иваново Село–Растовац–Муније–Турчевић Поље?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Да, учествује, правац ми је био Иваново Село-Растовац.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли на том правцу учествују још неке јединице или делови других јединица који не припадају Вашој сатнији?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Учествује самостални вод из Великих Зденаца и имали смо пар водича из места, када смо ишли пољским путем, где смо користили само то, а остало су све били припадници моје сатније.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте можда сећате, 31.10.1991. године, дакле на дан почетка те акције „Откос 10”, у јутарњим часовима око 09:30 где се Ви лично налазите?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Налазим се на црти бојишта, ето у селу Растовцу. Већ је долазило до, већ смо били ступили у, што кажу, борбени контакт са побуњеним Србима.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Вам је познато, односно да ли се сећате можда, у том времену, између 09:00 и 10:00 сати ујутро, која је достигнута линија Ваше јединице, односно како Ви кажете, црта бојишнице, где је у селу Раствовац?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Па, заузели смо крижање у Растовцу, где је била стара школа, тамо смо били откривени и дошло је до боребених дјеловања, јер смо ми извршили, што оно кажу, победили и овладали тим подручјима.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: У које доба дана се дешава тај борбени контакт са противним снагама?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Па сада оно, то је било, оно што кажу, између јутра и прије поднева, негде ту ти сати, око 10, пола 11, 9, пола 10. У то време, морате ме схватити, нисам имао времена гледати на сат, оно било је јако, што кажу, вруће.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Након окончања, да ли тог дана или након окончања операције „Откос 10”, да ли сте присуствовали некој анализи саме акције, односно извештавању?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Па навече, оно када је пао мрак, онда сам се, нормално, отишао у своје заповедништво где смо извршили анализу тога дана шта се дешавало и договарали будуће кораке.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте реферисали, односно да ли су други заповедници реферисали о губицима једне и друге стране?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Па нормално.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте Ви реферисали о губицима на Вашем правцу?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Јесам.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте имали сазнања тада и о губицима на другој страни или код цивилног становништва?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Тамо где сам ја баш учествовао, знао сам нешто, нормално да сам знао. Било је губитака и са оне стране и са наше. Ја сам имао једног погинулог, једног рањеног, а они су исто имали губитака, мислим, нисам их бројио, јер смо, оно, видео сам и онда су у међувремену они отворили јаку, топничку ватру на нас, па смо се ми у сурадњу, од свог заповедника сам добио одобрење да се повучем, да не трпим губитке.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли можете да кажете, да определите временски колико то траје, од приласка селу Растовац па до тог првог борбеног контакта и до повратка на почетну линију?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Па то је трајало негде, дошли смо у јутарњим сатима и док смо кренули, негде је то било око 7 сати, ту мислим, бар је оно, прошло је већ доста времена и, па негде око подне, негде око 1-2 сата, мислим да смо се ми повукли на достигнуту црту, јер нам тај део, када смо видели, установили, проценили да се можемо повући ван домета, јер то је било село извишено, ми смо се повукли у ниже пределе, тако да им нисмо били у видном пољу.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли у склопу активности Ваше јединице тад у селу Растовац спада и претресање кућа?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Вам је уопште познато.

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Не, то изричито то нису смели радит, а нису ни имали времена. То није било по заповједи да се ради.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: А да ли уопште ситуација на том терену дозвољавала могућност да неки припадници Ваше јединице или неке друге обилазе куће и улазе и претресају и тако даље?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Колико је мени познато не, али у тој ситуацији нису они то могли радити, јер нису имали за то ни овлаштење ни заповјед, држали су се стриктно упута заповједи. Нису имали времена. Ко ће имат времена ходат окол а метке лете, зује.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли из тог времена познајете лично Вељка Марића?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Познајем га из 1991. године. Виђао сам га лично, особно, познавали смо се али нисмо били на, што оно кажу, не знам како. Видео сам човека у заповједништву тамо.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је Вељко Марић 1991. године, у јесен, хајде да се ограничимо на ту операцију „Откос 10”, припадник Ваше јединице?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Моје јединице. Моје јединице није био припадник. Ја сам имао под собом јединицу прву сатнију а он није био припадник моје сатније.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Знате ли којој је јединици он припадао у том добу?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Па колико је мени познато, у то време он је био ваљда у заповједништву града тамо, у мјесту.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: У ком својству?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: У војној полицији. Мислим да је носио бјели опасач, да је био ваљда у војној полицији.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: А да ли је војна полиција из команде одбране града учествовала у операцији „Откос 10”?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Колико је мени познато оно на координацији они су добили задатак да нам држе леђа, што кажу, да буду у мјесту да не би неко оно случајно зашто тамо и тако, колико је мени оно познато.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли се сећате времена.

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Али у операцији нису учествовали.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли се сећате времена напада на Иваново Село?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Да ли се сјећам времена напада на Иваново Село?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да.

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Сјећам се, како не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Кад је то било?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: То је било негде у деветом месецу, не знам точно који датум.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: У реду. Да ли је након тога?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Не знам точно, мислим имам записано код куће, не могу се точно сјетит који датум.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: У реду. Да ли је након тих дешавања у Ивановом Селу, успостављен неки контролни или војни или полицијски или не знам како да га назовемо пункт, који је затварао путни правац према Растовцу?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Да. Па на крају села је нормално кад смо ми поново владали Ивановим Селом, успоставили смо пункт да, не један, више њих.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Вам је познато да ли је Вељко Марић припадник посаде тог пункта? Да ли уопште има било какве везе са тим пунктом?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Па да Вам будем искрен није, јер тамо су били распоређени моји борци а ако је он дошао или био, онда је вјероватно њему неко други то заповједио, није био под мојим заповједништвом. Нисам му директно заповједао, а ни индиректно.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте у том времену познавали лице са именом Дарко Черни?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Да.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је он био припадник Ваше јединице?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли знате којој је формацији припадао Дарко Черни у време операције „Откос 10“?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Па знам, одредима народне заштите који су у то време док смо ми држали мјесто Иваново Село, требали бити у испомоћи, јер они нису били војно обучени, али су требали помагати, што оно кажу при држању положаја ноћу, јер нисам имао довољно свежих снага.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли су припадници народне заштите учествовали у операцији „Откос 10“?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Као војна постројба не. Користили су неки људи, на пример, тај што је погинуо, он нам је користио, он је био водич па је имао несрећу и погинуо је.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је Дарко Черни у том времену коришћен као водич?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Колико је мени познато не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Сада да се вратимо на почетак Вашег излагања. Рекли сте да се само Ваша јединица и тај неки самостални вод из Великих Зденаца учествовао на том правцу према Растовцу. Да ли је и тај, да ли је на том правцу коришћен још неки извиђач, односно тај локални мештанин који вам показује локацију или само тај који је погинуо?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Не, не, само тај. Ја мислим, јер нисмо их могли користити то смо се сложили, пошто они нису прошли војну обуку. Они су оно скупљени, знате то су људи из домаћинства, бојали су се па их нисмо ми хтели користити да нам не створе панику. Онда смо користили ко се драговољно јавио да нам покаже пут, јер смо ишли пољским путем, један вод је ишао за комуникацију, њима није требао водич. Ја сам ишао обилазником, што кажу, и нама је требао водич.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да не стављам Вам одговор у уста, али да ли је према томе Дарко Черни учествовао у операцији „Откос 10” или не?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Па са мнош није, с мојом постројбом није учествовао.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је онда била нека друга постројба на том правцу према Растовцу или не?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Није, није.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте познавали Петра Слијепчевића?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да се вратимо, да вратимо још само кратко на Вељка Марића лично. Да ли се сећате његовог изгледа из тог времена? Дакле, да ли је носио браду, бркове, ошишан, дуга коса?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Па да Вам будем искрен, не, мислим да је био вјероватно обучен као ми сви у одору ми смо носили неке, имали смо маскирне одоре, капе нисмо ни имали, шта је оно, то је 20 година, да се ја сјетим детаља, видео сам га можда у пролазу само кад сам, ако сам га и видео.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли се сећате било какве карактеристике њега из тог времена, по оружју, по неком делу униформе, по било чему? Сећате ли се какво је оружје носио?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Молим?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли се сећате какво је оружје носио да ли се сећате?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Па да Вам будем искрен, не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Хвала. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марићу, изволите.

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Немам питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Је л' могу поздравити Вељка?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете, како да не.

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Е, поздрав.

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Такође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не видите се на слици. Ви нисте видели на слици, на монитору, али добро, имали сте прилику да дођете у Београд у суд, нисте дошли, шта да радимо. Ево даћемо реч заменику тужиоца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми само, ако сам ја добро пратио Ваше излагање, јесте ли Ви тога дана видели Вељка Марића 31.10.?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Тога дана?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да.

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Јесам ли га видео?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да.

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Видио сам га ујутро, мислим да сам га видео ујутро у Ивановом Селу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Мислим, нисам сто посто сигуран.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где у Ивановом Селу у односу на Раствовац, хајде да кажем тако?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где сте га видели?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Молим? Поновите питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да сте га видели у Ивановом Селу. Је ли сте тако рекли?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где сте га видели у Ивановом Селу? Да Вам сада не стављам одговор у уста, на неком пункту, на почетку села, на крају села, ако се сећате, према Растовцу, на контра страну, да ли се то можете сетити?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Па ми смо, оно кад смо кретали у акцију, дошли смо у Иваново Село, чини ми се да сам га у пролазу оно видео и ишао сам на задатак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А је ли сте видели тога дана овог Чернија?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Па било је доста тамо, мислим доста људи. Мојих оно бораца, не могу све, можда сам га видео а можда га и нисам, кад смо сви слично изгледали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па добро, Ви ми само реците наравно, пуно је година прошло, оно чега се сећате Ви реците, оно чега се не сећате, наравно да се не можете сетити и нико не тражи од Вас да то кажете, само оно чега се сећате. Да ли се сећате да ли сте видели тога дана Чернога, како му је име, Дарка?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не сећате се?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Не, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кажете да је био у народној заштити је ли?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Па био је у народној, да, одредима народне заштите, прије сам га видео, јер смо имали с њима оно што сам рекао сад малоприје.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је та народна заштита имала неко оружје, наоружање неко?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Нормално да је имала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су имали од наоружања?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Добили су пушке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пушке су добили. Добили су пушке.

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Па нормално, па нису, па рат је био. Нису добили прибор за рибе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што смо малопре чули од Павића да су имали лично наоружање, своје пушке које су имали, да нису добијали војне пушке, него су имали своје лично наоружање, као да су имали ловачке пушке тако смо схватили, али добро?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Имали су и то и нешто су користили наоружање од мојих бораца који се одмарао ако му је овај помагао на пункту у ноћи држат стражу на тим контролим тачкама, али ми смо то пунктове звали, а то вам је у бити била прва црта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате можда ко је командант војне полиције у Ивановом Селу?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Колико ја знам, Иваново Село није имало команданта војне полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је био Марић Вељко? У којој јединици?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: У војној полицији вјероватно. Био је у заповједништву града, а војна полиција је припадала под заповједништву града не под.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко му је био старешина, непосредни старешина?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Ко је био? Па мислим да му је био, не знам. Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се, добро.

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Не знам, не могу. Да не кажем криво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте били у првој сатнији је ли тако командант сатније, заповедник?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Ја сам био заповједник Прве сатније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заповеденик Прве сатније. Колико је било бораца, колико је та Ваша јединица имала?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Око 115 бораца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 115? А колико је било у оквиру 57. или 77. самосталног батаљона, колико је било бораца?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: У које време?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У време „Откоса 10”.

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Па било је негде око 400 и нешто припадника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико је војна полиција имала припадника, да ли то знате можда?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Не. Нисмо били у добрим односима с њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте били?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Ни са једном полицијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што нисте?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што нисте били у добрим односима?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Па оно како да Вам кажем, они су били у граду, ми смо били вани и тако. Они су чували заповједништво и овако извршавали неке задаће а ми смо имали своје. Ми смо, нисам мислим оно био упознат са њиховим задаћама шта су они радили, али видео сам их код заповједништва да су тамо држали стражу, чували заповједништво и заповједника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који су још били задаци војне полиције осим тог чувања страже тог заповедништва? Је ли било још неких, је л' су имали још неке задатке у том периоду? Говоримо све око акције „Откос 10”, то је неки период крај октобра, почетак новембра. Шта су радили још?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Чини ми се да су, мислим да су добили задатак да би чували позадину, мислим не позадину, да нико не може ући у зону деловања, на пример, на главним тим правцима, пунктовима, цесте где су они могли, не може он чувати цело подручје, али бит на пример да неко не би ишао са аутомобилом или тако, залутао баш да не уђе у зону дјеловања где се воде борбе, да не би долазило вероватно до пљачке, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сам Вас добро разумео, можда нисам. Ево сада исправите ме ако сам погрешно разумео, малопре је било приче о оном пункту на излазу из Ивановог Села, односно улазу, на крај Ивановог Села. То је тај пункт где иде, значи, један пут иде за Растовац, други пут иде за Дарувар је ли тако? Ко је држао тај пункт?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Па до почетка операције, држала га је моја сад не знам која десетина отприлике, а онда је то преузео, требала преузет, вероватно је, војна полиција, неко од војне полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тренутку када започиње операција „Откос 10” ко је држао тај пункт? Колико сам ја схватио, Ваши борци су држали, зато сам Вас и питао.

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Па то је полазна точка, тај пункт је био кад је почела операција „Откос 10” не само тај, било је више пунктова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одатле се креће?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Да одавде смо ми кренули на њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је јединица држала тај пункт тад кад Ви крећете?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Па била је Прва сатнија у Ивановом Селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ваша јединица?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Ми смо се навечер, што кажу, тамо смјестили, оно сместили, нешто јединице што сам знао која ће учествовати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поспишил, да ли је Ваша јединица држала тај пункт у тренутку када се креће у акцију „Откос 10”?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Један дио, пар војника по почетку, онда више није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мислим цела јединица да је држала тај пункт, него.

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Ма не, па шта би цела јединица држала један пункт? Па имао сам зону одговорности од Ивановог Села до Грубишног Поља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то, наравно да је пар војника је било ту.

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Па било је пар војника, припадника моје јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте видели то, кад се креће одатле Ви сте чини ми се да сте рекли мало пре да сте видели Марића са тог места, је ли тако било кад се креће?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Па чини ми се, не могу ја тврдити сто посто, схваћате, 20 година је прошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви видели још неког осим Марића одатле?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели још неког или само Марића, да ли сте видели још некога, кога сте видели?

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Па кога сам видео? Па видео сам на пример свог заповједника овог из Зденаца што је водио тај свој вод, моје борце који су са мном учествовали у борби, који су били ближе. Ја не знам да ли би, како да Вам ја то дочарам је ли сам видео, па нисмо ишли на вашар, боже мили, па да се сјећам ко је био. Чујте, ту се свашта дешавало, велике емоције, све оно, хоћеш изгубити живу главу, ово, оно, свега и свашта, а не сад да ја пазим где је ко био, свако је знао свој задатак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако нема више питања за сведока. Ништа, захваљујем. Поспишил, можете да идете, слободни сте. Довиђења, пријатно.

СВЕДОК ИВАН ПОСПИШИЛ: Довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ми можемо да откажемо видео–конференцијску везу са Жупанијским судом у Осијеку, захваљујемо се колегама у Осијеку. То је било све.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да се прекида видео–конференцијска веза са Жупанијским судом у Осијеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би било за данас све што смо предвидели, ове сведоке. Да ли има неких доказних предлога за допуну доказног поступка? Тужилац нема. Одбрана? Изволите колега Дозет.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ја немам нових предлога, али само бих хтео да се прочитам на предлог тужилаштва везано за саслушање оштећене Ане Слијепчевић. Наиме, сматрам да је већ једанпут дошло време да госпођа Слијепчевић на било који начин, дакле, видео–конференцијском везом или директно у овој судници погледа овог човека који седи иза мене и каже да ли је то особа која је убила њеног мужа или не и да разрешимо све могуће дилеме ко је како изгледао, ко је припадао 57, 77. или не знам било којој другој јединици. Дакле, једина особа која нам може недвосмислено разрешити ту дилему је Ана Слијепчевић, али то може једино да стане испред њега, односно да га погледа на екран и каже то је та особа или то није та особа. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумео сам да тражите непосредно да се позове и да се саслуша оштећена Ана Слијепчевић. То би било то. Што се тиче доктора Алимпијевића, мислим да сте на претходном главном претресу предложили да се позове на главни претрес да се саслуша, је ли тако, да ли остајете при томе?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Мислим да ће нам то бити или беспредметно или врло битно ако, зависно све од саслушања странака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли предлагате да се саслуша вештак Алимпијевић или сте сагласни да се прочита његов налаз и мишљење?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Хајде да кажем да остајем код предлога да се он непосредно саслуша зато што би морао да се о неким, да кажем, техничким детаљима изјасни нешто што је из налаза и мишљења вештака, који је радио обдукцију након ексхумације, остаје некаквих питања о којима би могло да се расправља у судници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Марићу, Ви? Добро. То је био предлог тужилаштва и у оптужници да се непосредно саслуша Ана Слијепчевић. Ви знате да имамо проблема са обезбеђењем њеног присуства, да је

болесна, да имамо лекарску документацију која је достављена, мислим да сам вам доставио ту лекарску документацију и да је према налазу вештака да је она неспособна да приступи у суд, то је сада, колико се ја сећам, тако било. Изволите колега.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само сам хтео, а про по тога, јесте предлог је заиста био у оптужници да се саслуша Слијепчевић Ана као очевидац једини тога догађаја, али ја морам сад са друге стране да уважим и њено здравствено стање такво какво јесте. Значи, уколико постоји могућност да она буде саслушана наравно да треба да буде саслушана. Уколико не постоји могућност за саслушање њено онда наравно треба поступити као у свим случајевима када неко ко је раније давао исказ, а не може сада да се саслуша да се поступи, значи да се онда чита тај исказ. Ето то је што се тога тиче. Што се тиче предлога браниоца за саслушањем вештака судске медицине наравно ја се не противим томе предлогу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У сваком случају покушаћемо да обезбедимо присуство на овај или онај начин за наредни главни претрес, па ћемо видети шта ћемо даље. Ви знате да имамо и неке законске могућности и да прочитамо то, али о том потом.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се данашњи главни претрес одложи.

Наредни се одређује за 07.07.2011. године у 10 часова, судница број 4.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ова иста судница, 07.07. у 10 часова.

На претрес позвати др Ђорђа Алимпијевића и оштећену Ану Слијепчевић, са којом покушати да се успостави контакт путем наше Службе за помоћ и подршку сведоцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бићете обавештени у сваком случају о томе, углавном ако нема више доказних предлога онда би ми с овим привели крају наше суђење и можда би за следећи пут да спремите завршне речи. Изволите колега Дозет.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Мој предлог за непосредно саслушање, понављам није везан за оно што је она већ рекла, него сматрам да је неопходно да она која је жива и као што је била жива и 02. јула прошле године кад је саслушавана има могућност, односно једина је која нам може расветлити шта се тамо догодило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једини очевидац догађаја, јасно је то, све је то јасно. А Ви, да ли се сећате њеног исказа да она не може да препозна тог човека који је био, то се сећате да је рекла, је ли тако, али отом-потом. Ми ћемо покушати, даћемо све од себе да обезбедимо њено присуство, уколико то нисмо у могућности ми нисмо у могућности, али гледајте да припремите завршне речи, можда не буде, али у сваком случају будите спремни. Изволите Марићу. Ко је супруга? Ви сте. Ево овако, колегиница ме је мало пре подсетила, што се тиче тога нема никаквих проблема, поздравите се са супругом. 18.06. Вам је рођендан, па ето може супруга, даћу Вам отворену посету, мало дужу, можемо до сат времена да вам дамо, ако имате ту жељу, да Вам изађемо у сусрет, у сваком случају можете да се поздравите.

Што се тиче оне новинарке, Ви сте дали сагласност да она дође у посету, то је О.К. ми ћемо дати дозволу, али морате некако да ступите у контакт са њом да види кад би дошла и тако, а онда би видели начин, шта ће радити током посете, то ћемо одлучити накнадно да ли ће бити тај интервју и то, то би већ било дискутабилно. У сваком случају ћемо о томе одлучити, али мора да се обрати суду кад би дошла и то, због дозволе, или да се јави овде у Одељење, у писарницу. Шта? Да, како се обратила суду, на исти начин тако и да контактира, сад неумесно је да ми зовемо њу, да ми контактирамо кад може да дођете у посету и тако даље, мислим да то није у реду. Добро, то је сад друга прича. Ако је то све, ја се захваљујем, можете да идете, слободни сте.

Довршено у 12:05 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА